

U Trećem mišljenju Savetodavnog komiteta istaknuto je da civilno društvo ukazuje da su mediji uglavnom pod snažnim uticajem političkih stranaka što utiče na objektivno izveštavanje i o pitanjima nacionalnih manjina. Ne postoji dovoljna briga za nacionalne manjine u medijima i često postoji tendencija da se manjine prikažu samo kroz folklor. Takođe, prisutni su i negativni stereotipi o nacionalnim manjinama u medijima a Savetodavni komitet je posebno primio izveštaje o pogrešnom izveštavanju o događajima u Sandžaku što generiše netoleranciju između većinskog i manjinskog stanovništva.

3.6. Nacionalni saveti nacionalnih manjina.

Nacionalni saveti su *sui generis* pravna lica koja vrše veoma značajna javna ovlašćenja radi ostvarivanja prava na samoupravu u kulturi, obrazovanju, obaveštavanju i službenoj upotrebi jezika i pisma. Nacionalni saveti su uvedeni Zakonom o zaštiti manjina a njihova ovlašćenja i način izbora su detaljnije regulisani Zakonom o nacionalnim savetima nacionalnih manjina (ZNSNM). Prema važećim propisima, međutim, koncept ZNSNM je prilagođen potrebama i mogućnostima nacionalnih manjina koje su brojnije, bolje organizovane, koncentrisane na jednom području, sa političkim strankama koje su uticajne i zastupljene u organima vlasti na svim nivoima. Ostale manjine, zbog razjedinjenosti, teritorijalne rasutosti, nedostatka kapaciteta, odsustva finansijske ili tehničke podrške koriste skoro neznatan deo mogućnosti koje Zakon pruža. ZNSNM na veoma uopšten način rešava osnovna pitanja unutrašnje organizacije nacionalnih saveta. Zakonom je predviđeno da nacionalni savet mora da ima predsednika, koji predstavlja i zastupa Savet, izvršni organ i odbore za obrazovanje, kulturu, obaveštavanje i službenu upotrebu jezika i pisma. Zakonom nije definisano da li nacionalni savet može da ima i odbore za druge tematske oblasti koje u širem smislu spadaju u korpus prava manjina, npr. odbor koji bi se bavio ravnomernom zastupljenošću manjina u javnom životu. Praksa ipak ukazuje da ovakvi odbori mogu da se osnivaju, iako to Zakon eksplicitno ne predviđa.

Prema ZNSNM, nacionalni saveti učestvuju u raspodeli budžetskih sredstava za nacionalne manjine koja se dodeljuju javnim konkursom za finansiranje programa i projekata iz oblasti kulture, obrazovanja, obaveštavanja i službene upotrebe jezika i pisma.

Ustavni sud je u januaru 2014. godine doneo odluku kojom je proglasio neustavnim pojedine odredbe Zakona o nacionalnim savetima nacionalnih manjina koje se odnose na ovlašćenja nacionalnih saveta. Ustavni sud se najpre osvrnuo na terminološku nepreciznost zakona kada se govori o „nadležnostima“ nacionalnih saveta, i konstatovao da je u pitanju neadekvatan pojam jer nadležnosti mogu imati samo državni organi, organi autonomne pokrajine i organi lokalne samouprave, dok su nacionalni saveti tela koja vrše javna ovlašćenja. Neustavnim je proglašeno ovlašćenje nacionalnih saveta da osnivaju ustanove, udruženja, fondacije i privredna društva i odlučuju u oblastima od značaja za očuvanje identiteta nacionalne manjine, koje se ne odnose na kulturu, obrazovanje, službenu upotrebu jezika i pisma i obaveštavanje (čl. 2, st. 10), kao i odredba da nacionalni savet može pokrenuti postupak pred Ustavnim sudom (čl. 10, st. 12).